

Kim one są? I gdzie mieszkają?

7 maja 18:51

**„Inicjatywa P., przez
Avaaz.org do mnie:” „Anna
Małgorzata, dzięki za Twój
podpis!”.**

„Anna Małgorzata”?

Chyba „Anno Małgorzato”...

Ale...za mój podpis pod czym?

Ano, pod tym:

07.05.2019

Stowarzyszenie Inicjatywa Polska: „W imieniu Stowarzyszenia Inicjatywa Polska oraz tych obywaterek i obywateli Rzeczypospolitej Polski, którym leży na sercu świecki charakter Polski oraz realizacja konstytucyjnych gwarancji wolności wypowiedzi, zwracamy się do Sejmu RP z petycją w sprawie podjęcia prac legislacyjnych w celu wykreślenia art. 196 Kodeksu karnego i usunięcia go z porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „oraz tych obywaterek i obywateli Rzeczypospolitej Polski” jakich? których?

Ano, „którym leży na sercu świecki charakter Polski oraz realizacja konstytucyjnych gwarancji wolności wypowiedzi”.

Czy tak ma być, ludzie?

Chyba „którym leżą na sercu”...?

Co dalej, ludzie?

Ano, „zwracamy się do Sejmu RP z petycją w sprawie podjęcia prac legislacyjnych w celu wykreślenia art. 196 Kodeksu karnego i usunięcia go z porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Aaa!

„Podjęcia” – „usunięcia” – rymuje się, czyż nie?

Widzicie?

Tu „w sprawie podjęcia prac legislacyjnych w celu wykreślenia art. 196 Kodeksu karnego”, tu „usunięcia go z porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.”.

„Podjęcia” – rzeczownik odczasownikowy.

„Wykreślenia” – rzeczownik odczasownikowy.

„Usunięcia” – rzeczownik odczasownikowy.

„Konstytucja RP zapewnia w art. 54 wolność wypowiedzi.”.

„Wolność” – rzeczownik abstrakcyjny?

A zdanie...chyba jest pojedyncze?

Tak czy nie, ludzie?

„Wolność ta obejmuje wolność słowa, a także wolność wypowiedzi artystycznej.”.

Widzicie?

Tu „wolność” tu „wolność słowa”, „wolność wypowiedzi artystycznej.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Tymczasem, art. 196 kodeksu karnego jest zaprzeczeniem tej zasady.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „jest zaprzeczeniem”.

Co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Zaprzeczeniem” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „zaprzeczeniem” wymawia się: „zapszeczeniem”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Ż:sz, czyż nie?

„Za-„ – sylaba z „a”.

„Prze-„ – sylaba z „e”.

„Cze-„ – sylaba z „e”.

„Niem” – sylaba z „e”?

„Praktyka pokazuje, że organa państwa ścigają osoby, które w ramach konstytucyjnej wolności wypowiedzi tworzą dzieła artystyczne biorące inspirację z dzieł o charakterze religijnym.”.

Co my tu mamy, ludzie?

„Praktyka pokazuje” co?

Ano, „że organa państwa ścigają osoby” jakie?

Ano, „które w ramach konstytucyjnej wolności wypowiedzi tworzą dzieła artystyczne biorące inspirację z dzieł o charakterze religijnym.”.

„Biorące” – co to?

Imiesłów przymiotnikowy czynny?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

„Taka sytuacja jest niedopuszczalna w demokratycznym państwie prawa.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „jest niedopuszczalna”.

Co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Niedopuszczalna” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Sytuacja” – podmiot.

Tak czy nie, ludzie?

A zdanie jest pojedyncze, czyż nie?

„Penalizacja zachowań, które nie są w zgodzie z doktryną religijną, są wyrazem konserwatywnego, wręcz średniowiecznego podejścia do relacji państwo – kościół.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „penalizacja zachowań” jakich?

Ano, , „które nie są w zgodzie z doktryną religijną”.

Zaraz... „są wyrazem”?

Ale co „są wyrazem”?

„Penalizacja zachowań, które nie są w zgodzie z doktryną religijną”?

„Penalizacja zachowań”(…) to chyba „jest wyrazem(…)”?

Czyż nie?

A „które nie są w zgodzie z doktryną religijną” to wtrącenie, jakbyście nie wiedziały i nie wiedzieli, ludzie.

Zatem zdanie jest z rozbitym tokiem.

„Przepis ten cenzuruje wolność słowa i wolność artystyczną.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, tu „wolność słowa”, tu „wolność artystyczną”.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Wolność słowa i wolność artystycznej wypowiedzi stoi ponad tzw. uczuciami religijnymi.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, tu „wolność słowa”, tu „wolność artystycznej wypowiedzi”.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Dzieła o charakterze religijnym nie są własnością wyznawców danej religii.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „nie są własnością” – orzeczenie imienne.

„Nie są” – łącznik.

„Własnością” – orzecznik.

„Dzieła” – podmiot.

Tak czy nie?

„O charakterze religijnym” – wyrażenie przyimkowe.

Wiecie, oczywiście, że „wyznawców” wymawia się: „wyznafców”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

A zdanie jest pojedyncze, no nie?

„Są spuścizną światowej kultury.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „są spuścizną” – orzeczenie imienne.

„Są” – łącznik.

„Spuścizną” – orzecznik.

Bo że podmiot jest tu domyślny, to chyba wiecie?

„Kultury” – rzeczownik abstrakcyjny?

A zdanie jest pojedyncze.

„To co dla jednych jest „szarpaniem świętości”, dla innych jest wyrazem artystycznego buntu.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „to” co?

Ano, „co dla jednych jest „szarpaniem świętości””.

Ej, „szarpaniem” czy „szarganiem”?

W istocie „to (...)dla innych jest wyrazem artystycznego buntu.”.

„Co dla jednych jest „szarpaniem (szarganiem?) świętości” to wtrącenie, jakbyście nie wiedziały i nie wiedzieli, ludzie.

A „jest wyrazem” – orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Wyrazem” – orzecznik.

Czy tak ma być, ludzie?

Widzicie?

Tu dla jednych jest „szarpaniem (szarganiem?) świętości”, „ tu ”, „dla innych jest wyrazem artystycznego buntu.”.

Jakie to zdanie, ludzie?

Ano, z rozbitym tokiem.

„Państwo powinno stać po stronie wolności wypowiedzi i prawa

do artystycznej ekspresji.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „powinno stać po stronie” – co to?

Widzicie?

Tu „wolności wypowiedzi”, tu „prawa do artystycznej ekspresji.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Bez nich nie byłoby postępu społecznego.”.

Co ja mam z tym zrobić, ludzie?

„Są one wyrazem naszych intelektualnych spekulacji.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „są wyrazem” – orzeczenie imienne.

„Są” – łącznik.

„Wyrazem” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

„One” – podmiot.

„Spekulacji” – rzeczownik abstrakcyjny?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Uważamy, że do ochrony tzw. uczuć religijnych nie powinno angażować się policji i prokuratury.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „uważamy” co?

Ano, „że do ochrony tzw. uczuć religijnych nie powinno angażować się policji i prokuratury.”.

„Nie powinno się angażować” – co to?

Na pewno „angażować” – bezokolicznik.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

„Instytucje te powinny zająć się ściganiem poważnych, prawdziwych przestępstw.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „powinny zająć się ściganiem” – co to?

Na pewno „zająć się” – bezokolicznik.

„Ściganiem” – rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „przestępstw” wymawia się: „przestępstf”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

„Ż:sz, czyż nie?

I w:f, czyż nie?

„Do ochrony indywidualnych uczuć religijnych, które zdaniem odbiorcy mogą zostać naruszone, wystarczy cywilna droga sądowa oparta na treści art. 23 kodeksu cywilnego.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „do ochrony indywidualnych uczuć religijnych” jakich?

Ano, „które zdaniem odbiorcy mogą zostać naruszone”.

„Mogą zostać naruszone” – co to?

Na pewno „mogą” – czasownik modalny.

„Zostać” – bezokolicznik.

„Naruszone” – imiesłów przymiotnikowy bierny.

W istocie: „do ochrony indywidualnych uczuć religijnych (...)wystarczy cywilna droga sądowa oparta na treści art. 23 kodeksu cywilnego.”.

„Które zdaniem odbiorcy mogą zostać naruszone” to wtrącenie, jakbyście nie wiedziały i nie wiedzieli.

„Wystarczy” – co to?

Jakie to zdanie, ludzie?

Ano, z rozbitym tokiem.

„Prawnokarna ochrona tzw. „uczuć religijnych” jest niepotrzebna i prowadzi do naruszenia konstytucyjnej zasady wolności wypowiedzi.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „jest niepotrzebna” – orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Niepotrzebna” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Do naruszenia” – wyrażenie przyimkowe?

„Naruszenia” – rzeczownik odczasownikowy?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, współrzędnie złożone.

„Mając powyższe na uwadze, zwracamy się o podjęcie prac legislacyjnych w celu wykreślenia art. 196 kodeku karnego.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „mając powyższe na uwadze”.

Co to?

Na pewno „mając” – imiesłów przysłówkowy współczesny.

„Powyższe” wymawia się „powyszsze”?

Zatem ubezdźwięczenie?

Ż:sz?

Widzicie?

Tu „o podjęcie prac legislacyjnych” tu „w celu wykreślenia art. 196 kodeku karnego.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Czy podpisałam tę petycję?

To już wiecie.

Jest ona na Avaaz.org.

[8 maja o 20:27](#)

[Elżbieta Podleśna](#): „Po dwóch dniach mam trochę refleksji.”.

Jakie to zdanie, ludzie?

Ano, wygląda na pojedyncze.

„Na przykład taką.” – co to?

„Policjantów przeszukujących moje mieszkanie najbardziej interesowała elektronika.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „przeszukujących” – imiesłów przymiotnikowy czynny.

Tak czy nie, ludzie?

A „przeszukujących” wymawia się: „przeszukujących”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

Ż:sz, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Pierwszy rzut to oczywiście dwa stojące na wierzchu laptopy.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „stojące”.

Co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy czynny.

„Na wierzchu” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Karty pamięci z aparatu fotograficznego.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „z aparatu”.

Co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Dwa slim diski, czyli pamięć zewnętrzna.”.

„Oczywiście telefon komórkowy.”.

„Na tych nośnikach mogłaby się znajdować Maryjka i inne ślady związane z akcją w Płocku.”.

Co my tu mamy, ludzie?

„(...)mogłaby się znajdować Maryjka i inne ślady związane z akcją w Płocku.”?

Chyba „mogłyby się znajdować”?

„Z akcją” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„W Płocku” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Ale po co zarekwirowano przedpotopowy dysk wymontowany z komputera co najmniej dziesięć lat temu?”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „zarekwirowano”.

Co to?

Czasownik.

Forma bezosobowa?

„Przedpotopowy” – wiecie, że wymawia się: „przetpotopowy”?

Co to?

D:t, czyż nie?

„Wymontowany” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy bierny.

„Z komputera” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „s komputera”?

Co to?

Ano, ubezdźwięznienie.

Z:s, czyż nie?

„Co najmniej” – co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

„Wyraźnie nie używane od miesięcy, bo skrajnie zakurzone, nie wiadomo skąd wyciągnięte pendrivy?”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano „wyraźnie”.

Co to?

Ano, „nie używane”...

Zaraz, chyba „nieużywane”?

Ale i tak jest to imiesłów przymiotnikowy bierny.

Tak czy nie, ludzie?

„Od miesięcy” – co to?

„Nie wiadomo skąd wyciągnięte” – co to?

Na pewno „wyciągnięte” – imiesłów przymiotnikowy bierny.

„Czy w końcu absolutnie archaiczne czarne dyskiety?”.

„Po co?”.

„Aby mieć mnie na dłoni całą.”.

„Moją przeszłość.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „przeszłość.”.

Co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Moje zapiski, zdjęcia, myśli, fakty.”.

„Może znajdzie się coś pikantnego, obciążającego, wstydliwego.”.

„To teraz popatrzmy, co, kiedy i skąd będzie wyciekać.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „to teraz popatrzmy” na co?

Ano, „co, kiedy i skąd będzie wyciekać.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

„Mój przypadek może być klasycznym case study niszczenia zwykłego człowieka.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano „przypadek”.

Co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „pszypadek”?

Co to?

Ano, ubezdzwięcznienie?

„Ż:sz, czyż nie?

Ano, „niszczenia” – rzeczownik odczasownikowy.

A zdanie jest pojedyncze?

„Może.”.

„Jeżeli na to pozwolimy.”.

Jakie to zdanie, ludzie?

[7 maja o 21:42](#)

Fundacja im. Kazimierza Łyszczyńskiego : „W poniedziałek 6 maja 2019 r, do warszawskiego mieszkania Elżbiety Podleśnej weszła policja i dokonała jej zatrzymania.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „zatrzymania”.

Co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Ano, współrzędnie złożone.

„Policjanci przeprowadzili rewizję i zarekwirowali jej sprzęt elektroniczny, w tym komputer i telefon.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „przeprowadzili”.

Wiecie, że wymawia się: „pszeprowadzili”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Ż:sz, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, współrzędnie złożone.

„Po przeszukaniu przewieźli zatrzymaną do Komendy Miejskiej Policji w Płocku.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „po przeszukaniu”.

Co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Wiecie, oczywiście, że „przeszukaniu” wymawia się „pszeszukaniu”?

„Przewieźli” wiecie, że wymawia się: „pszewieźli”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Ż:sz, czyż nie?

„Zatrzymaną” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy bierny.

„Do Komendy” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

„W Płocku” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „f Płocku”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

W:f, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Jest podejrzana o obrazę uczuć religijnych, za co grozi do dwóch lat więzienia.”

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „jest podejrzana”.

Co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Podejrzana” – orzecznik.

„Podejrzana” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy bierny.

Tak, czy nie, ludzie?

„O obrazę” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, ludzie?

„Policja twierdzi, że to ona jest odpowiedzialna za rozklejenie w Płocku plakatów z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej w tęczowej aureoli.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „policja twierdzi” co?

Ano, „że to ona jest odpowiedzialna za rozklejenie w Płocku plakatów z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej w tęczowej aureoli.”.

Wiecie, oczywiście, że „twierdzi” wymawia się: „tfierdzi”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

W:f?

„Wi”: „fi”?

A może „wie” na „fie”?

„Jest odpowiedzialna za rozklejenie” – co to?

No, „rozklejenie” wygląda jak rzeczownik odczasownikowy.

Wiecie, oczywiście, że „rozklejenie” wymawia się: „rosklejenie”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Z:s, czyż nie?

„W Płocku” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

„Z wizerunkiem” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

Tak czy nie, ludzie?

„Podejrzana nie przyznała się do zarzucanego jej czynu.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „zarzucanego”.

Co to ?

Ano, imiesłów przymiotnikowy bierny.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Konstytucyjna gwarancja wolności wypowiedzi (słowa) jest jednym z filarów demokratycznego państwa.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „jest jednym z filarów”.

Co to?

Wiecie, oczywiście, że „państwa” wymawia się: „państfa”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie?

W:f, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Bez tej wolności nie może być mowy o demokracji.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „bez tej”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się „bes tej”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Z:s, czyż nie?

„Nie może być mowy o demokracji” – co to?

No, „o demokracji” – wyrażenie przyimkowe.

Czy tak ma być, ludzie?

„To nie pierwsze działania podejmowane przez obecny rząd, które są sprzeczne z ideą wolności obywatelskich, ale pierwsze o tak otwarcie groźnym charakterze.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „to nie pierwsze działania podejmowane przez obecny rząd”
jakie?

Ano, „które są sprzeczne z ideą wolności obywatelskich”.

ale pierwsze o tak otwarcie groźnym charakterze.”.

„Podejmowane” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy bierny.

Wiecie, oczywiście, że „sprzeczne” wymawia się: „spszeczne”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Ż:sz, czyż nie?

Widzicie?

Tu „to nie pierwsze działania podejmowane przez obecny rząd, które są sprzeczne z ideą wolności obywatelskich”, tu „ale pierwsze o tak otwarcie groźnym charakterze.”.

Tu „nie pierwsze”, tu „pierwsze”.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Brutalność tego zatrzymania przywodzi na myśl tragiczną w skutkach próbę zatrzymania Barbary Blidy i jest kolejną próbą zastraszania społeczeństwa obywatelskiego.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „brutalność”.

Co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Zatrzymania” – co to?

Rzeczownik odczasownikowy?

„Przywodzi na myśl” – co to?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „pszywodzi”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Ż:sz, czyż nie?

Wiecie, oczywiście, że „w skutkach” wymawia się: „f skutkach”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Jest próbą” – co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Próbą” – orzecznik.

„Zastraszania” – wygląda to na rzeczownik odczasownikowy, czyż nie?

Widzicie?

Tu „brutalność tego zatrzymania przywodzi na myśl tragiczną w skutkach próbę zatrzymania Barbary Blidy” tu „jest kolejną próbą zastraszania społeczeństwa obywatelskiego.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, współrzędnie złożone.

Tak czy nie?

„Szczególnie niepokojąco brzmią słowa Joachima Brudzińskiego, który zagwarantowaną w konstytucji wolność nazwał „ bajaniem o wolności i tolerancji”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „szczególnie niepokojąco brzmią słowa Joachima Brudzińskiego” jakiego?

Ano, który zagwarantowaną w konstytucji wolność nazwał „

bajaniem

o wolności i tolerancji”.

„Zagwarantowaną” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy bierny.

„W konstytucji” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

Wiecie, oczywiście, że „w konstytucji” wymawia się: „f konstytucji”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

W:f, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

„Fundacja im. Kazimierza Łyszczyńskiego wyraża głębokie zaniepokojenie oraz sprzeciw wobec kolejnych kroków podejmowanych przez rządzących, które to kroki godzą w demokratyczny ustrój państwa polskiego.”.

„Potępiamy metody, którymi posługuje się obecna władza wobec przeciwników politycznych, przywodzące na myśl najgorsze praktyki totalitarne, a traktowanie symbolu LGBTQ+ jako obrażającego uważamy za zachowanie homofobiczne, świadczące o łamaniu przez funkcjonariuszy RP konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, za przejaw nietolerancji wobec mniejszości i za zwykłą podłość...”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „potępiamy metody” jakie?

Ano, „którymi posługuje się obecna władza wobec przeciwników

politycznych”.

„Potępiamy metody” jakie?

Ano, „przywodzące na myśl najgorsze praktyki totalitarne”.

„Przywodzące” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy czynny.

„Obrażającego” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy czynny.

Tak czy nie, ludzie?

„Świadczące” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy czynny.

Tak czy nie, ludzie?

„Przywodzące – świadczące” – rymuje się, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

„Wzywamy społeczeństwo obywatelskie do wyrażania solidarności z zatrzymaną oraz wsparcia dla wolności słowa w Polsce.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „do wyrażania”.

Co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Z zatrzymaną” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Zatrzymaną” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy bierny.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „wsparcia” wymawia się: „fsparcia”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

W:f, czyż nie?

„Dla wolności” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„W Polsce” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „w Polsce” wymawia się: „f Polsce”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

W:f, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Zapewniamy ofiarę motywowanej religijnie nietolerancji o naszej solidarności i gotowości udzielenia pomocy.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „motywowanej”.

Co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy bierny.

„0(...) solidarności” – „(o)gotowości” – rymuje się, czyż nie?

Czy tak ma być, ludzie?

Czy może „solidarności – gotowości”?

„Udzielenia” – co to?

Rzeczownik odczasownikowy?

Widzicie?

Tu „o naszej solidarności”, „tu „i gotowości udzielenia pomocy.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

(...)

A Topinambur to on czy ona?

13 maja 12:58

**„Pani Monika Matus z Akcji
Demokracja do mnie”: „Dziękujemy za
Twój podpis pod apelem w sprawie**

przestępstw seksualnych”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano „Twój”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„Tfuj”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Pod apelem” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie
przyimkowe, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Dziękujemy za podpisanie apelu.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „za podpisanie”.

Co to?

**Ano, wygląda to na wyrażenie
przyimkowe.**

Tak czy nie, ludzie?

„Podpisanie” – co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

Tak czy nie, ludzie?

**Wiecie, oczywiście, że „podpisanie”
wymawia się: „potpisanie”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

D:t, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Jeżeli chcesz pomóc tej sprawie, zachęć znajomych i bliskich do dołączenia ich podpisu!”.

Co my tu mamy?

Ano, „zachęć znajomych i bliskich do dołączenia ich podpisu!” pod jakim warunkiem?

Ano, „jeżeli chcesz pomóc tej sprawie.”.

„Jeżeli” – co to?

„Chcesz” – czasownik modalny.

„Pomóc” – bezokolicznik.

„Do dołączenia” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Dołączenia” – co to?

Ano, wygląda to na rzeczowni
odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „podpisu”
wymawia się: „potpisu”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

D:t, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

„Udostępnij apel na [Facebook lub na
Twitterze](#), lub skopiuj i prześlij
znajomym ten link:
https://akcja.link/KK_stop.”.

Co my tu mamy, ludzie?

„(...)na [Facebook lub na Twitterze](#)”?

Chyba „na Facebooku lub na Twitterze”?

„Na Twitterze” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Prześlij”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się „psześlij”

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

Widzicie?

Tu „udostępnij apel na [Facebook lub na Twitterze](#)”, tu „skopiuj i prześlij znajomym ten link: https://akcja.link/KK_stop.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, współrzędnie złożone.

Tak czy nie, ludzie?

„Możesz też się dorzucić do wspólnych działań w tej sprawie, korzystając z systemu bezpiecznych płatności lub numeru konta [na naszej stronie](#).”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „możesz też się dorzucić”.

Co to?

Na pewno „możesz” – czasownik

modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Dorzucić się” – bezokolicznik.

„Wspólnych”.

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„fspułnych”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

W:f, czyż nie?

**Wiecie, oczywiście, że „w tej”
wymawia się: „f tej”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

W:f, czyż nie?

„Korzystając” – co to?

Ano, imiesłów przysłówkowy współczesny.

Tak czy nie, ludzie?

„Bezpiecznych”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się „bespiecznych”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Z:s, czyż nie?

„Możesz też się dorzucić do wspólnych działań w tej sprawie” jak? w jaki sposób?

Ano, „korzystając z systemu bezpiecznych płatności lub numeru konta [na naszej stronie.](#)”

Czy tak ma być, ludzie?

A jakie to zdanie?

„Dziękuję!”.

(...)

**„PS żeby wygrać tę i kolejne sprawy
potrzebujemy błyskawicznie
reagować.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

**Ano, „potrzebujemy błyskawicznie
reagować.” po co?**

**Ano, „żeby wygrać tę i kolejne
sprawy”.**

**„Potrzebujemy błyskawicznie
reagować” – co to?**

**Na pewno „reagować” –
bezokolicznik.**

„Wygrać” – bezokolicznik.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Bądź na bieżąco z Akcją Demokracją, [zapisz się tu](#) i reaguj szybko na podobnie ważne jak ta kwestie.”.

Co my tu mamy, ludzie?

„(...)z Akcją Demokracją”?

Chyba „z Akcją Demokracją”?

„Szybko”.

Wiecie, że wymawia się: szypko”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

B:p, czyż nie?

„Kwestie” .

Wiecie, że wymawia się „kfestie”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

W:f, czyż nie?

Widzicie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Współrzędnie złożone?

„PS2 Jesteśmy też na instagramie.”.

Co my tu mamy, ludzie?

**Ano, „jesteśmy na instagramie” –
orzeczenie imienne.**

„Jesteśmy” – łącznik.

„Na instagramie” – orzecznik.

Czy tak ma być, ludzie?

Bo że podmiot jest tu domyślny, to chyba wiecie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

Tak czy nie?

„Śledź nasz profil, klikając tutaj: [Instagram Akcji Demokracji](#).”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „śledź nasz profil” jak? w jaki sposób?

Ano, „klikając tutaj: [Instagram Akcji Demokracji](#)”.

„Klikając” – co to?

Ano, imiesłów przysłówkowy współczesny.

Tak czy nie, ludzie?

Zaraz...” (...) Akcji Demokracji”?

Chyba „(...) Akcja Demokracja”?

A jakie to zdanie, ludzie?

„Akcja Demokracja buduje ruch ludzi zaangażowanych w ważne sprawy.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „zaangażowanych”.

Co to?

**Ano, wygląda to na imiesłów
przymiotnikowy bierny.**

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Pojedyncze?

„Wykorzystując nowe technologie,

**działamy na rzecz lepszego,
sprawiedliwego społeczeństwa.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wykorzystując”.

Co to?

**Ano, imiesłów przysłówkowy
współczesny.**

Tak czy nie, ludzie?

**„Działamy na rzecz lepszego,
sprawiedliwego społeczeństwa.” jak?
w jaki sposób?**

**Ano, „wykorzystując nowe
technologie”.**

Widzicie?

**Tu „wykorzystując nowe
technologie”, tu „działamy na rzecz**

lepszego, sprawiedliwego społeczeństwa.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Że podpisałam petycję, to już wiecie.

Ale o co chodzi?

A o to:

„Stop krzywdzie dzieci.”.

„Powiedz STOP bezkarności księży!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „stop”.

Co to?

„Bekarności” – co to?

Ano, rzeczownik abstrakcyjny.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się „beskarności”?

Co to?

Ano, ubezdzwięcznienie.

Z:s, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Stań po stronie tych, którzy przeżyli traumę molestowania seksualnego przez księży i mówią o niej głośno, po stronie tragicznych i niezwykle trudnych historii.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „stań po stronie tych” których?

Ano, „którzy przeżyli traumę molestowania seksualnego przez księży”.

Wiecie, oczywiście, że „przeżyli” wymawia się „pszeżyli”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

„Stań po stronie tych” których?

Ano, którzy *„mówią o niej głośno”*.

Czy tak ma być, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

„Okaż solidarność odważnym ludziom, którzy ujawniają, jak bardzo ponad prawem stoi instytucja Kościoła.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „okaż”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się „okasz”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Ż:sz, czyż nie?

„Okaż solidarność odważnym ludziom” jakim? którym?

Ano, *„którzy ujawniają”* co?

Ano, *jak bardzo ponad prawem stoi instytucja Kościoła.”.*

„Bardzo ponad prawem stoi” – co to?

„Ponad prawem” – wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Podpisz apel by pokazać, że masz dość bezkarności księży i obojętności rządzących!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, *„podpisz apel”* po co?

Ano, *„by pokazać”* co?

Ano, *„że masz dość bezkarności księży i obojętności rządzących!”.*

„Pokazać” – bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że *„bezkarności”* wymawia się: *„beskarności”*?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Z:s, czyż nie?

„Apelujemy do Premiera Mateusza Morawieckiego i jego rządu oraz Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego.”.

„Żądamy:

„powołania bezstronnej, uwzględniającej głos pokrzywdzonych, świeckiej komisji, która dostanie dostęp do archiwum Kościoła i utworzy oraz opublikuje rzetelny raport na temat zjawiska pedofilii w tej instytucji;”

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „powołania”.

Co to?

Wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Uwzględniającej” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy czynny.

„Świeckiej”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „śfiejkiej”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W: f?

„Wi”:”fi”?

A może „wie” : „fie”?

„Żądamy :

„powołania bezstronnej, uwzględniającej głos pokrzywdzonych, świeckiej komisji” jakiej?

Ano, „która dostanie dostęp do archiwum Kościoła”.

„Żądamy :

- „powołania bezstronnej, uwzględniającej głos pokrzywdzonych, świeckiej komisji” jakiej?

Ano, która „opublikuje rzetelny raport na temat zjawiska pedofilii w tej instytucji;”.

Wiecie, oczywiście, że „w tej” wymawia się: „f tej”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

- „przedstawienia przez Kościół katolicki planu zapobiegania i karania przestępstw seksualnych wobec nieletnich i planu współpracy z organami wymiaru sprawiedliwości;”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „przedstawienia”.

Co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „przedstawienia” wymawia się: „przetstawienia”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie?

D:t, czyż nie?

„Przez Kościół” – wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „przes Kościół”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Z:s, czyż nie?

„Zapobiegania” – co to?

Ano, rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Karania” – co to?

Ano, rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Zapobiegania” – karania” – rymuje się, czyż nie?

„Współpracy”.

Wiecie, że wymawia się „fspułpracy”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Z organami” – co to?

„Sprawiedliwości” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe, czyż nie?

– „zapewnienia przez Kościół katolicki finansowania wsparcia psychologicznego dla osób dotkniętych traumą molestowania seksualnego przez księży, prowadzonego przez niezależnych ekspertów;”

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „zapewnienia”.

Co to?

Wygląda to na rzeczownik odczasownikowy, czyż nie?

„Przez Kościół” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe, czyż nie?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „przes Kościuł”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Z:s, czyż nie?

„Finansowania” – co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Wsparcia” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „fsparcia”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Dla osób” – wygląda to na wyrażenie przyimkowe, czyż nie?

„Dotkniętych” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy bierny.

Tak czy nie, ludzie?

„Przez księży” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Prowadzonego” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy bierny.

Tak czy nie, ludzie?

Widzicie?

Tu „dla osób dotkniętych traumą molestowania seksualnego przez księży”, tu

„prowadzonego przez niezależnych ekspertów.”.

– „przedstawienia przez rząd planu egzekwowania prawa wobec księży-przestępców seksualnych”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „przedstawienia”.

Co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że „przedstawienia” wymawia się: „przetstawienia”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie?

D:t, czyż nie?

„Przez rząd” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

„Egzekwowania” – co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Prawa” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Dlaczego to jest ważne?”.

Jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Do tej pory państwo polskie nie reagowało na problem pedofilii w Kościele, roztaczając parasol

ochronny nad tą instytucją.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „państwo”.

Co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Na problem” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Problem” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Pedofilii”.

Co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„W Kościele” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Roztaczając” – co to?

Ano, imiesłów przysłówkowy współczesny.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

„Czas z tym skończyć.”.

Co my tu mamy, ludzie?

„Czas” – co to?

W tym kontekście znaczy.

„Skończyć” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Kościół katolicki to instytucja jak każda inna i powinna podlegać takim samym prawom.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano „powinna podlegać” – co to?

**Na pewno „podlegać” –
bezokolicznik.**

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

**„Rozwiązania podobne do tych, które
proponujemy wprowadzono
np. w Irlandii.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

**Ano, „rozwiązania podobne do tych”
do jakich?**

Ano, „które proponujemy”.

„Wprowadzono” – co to?

Czasownik, forma bezosobowa.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

„Mimo wielokrotnych próśb, polscy biskupi nie spotkali się z osobami dotkniętymi przemocą seksualną ze strony księży.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „polscy biskupi nie spotkali się z osobami dotkniętymi przemocą seksualną ze strony księży.” mimo czego?

Ano, „mimo wielokrotnych próśb”.

„Z osobami” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Dotkniętymi” – co to?

**Ano, wygląda to na imiesłów
przymiotnikowy bierny.**

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

**„Wydaje się, że episkopat w Polsce
nadal uważa, że może tę sprawę
ignorować.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wydaje się” co?

**Ano, „że episkopat w Polsce nadal
uważa” co?**

**Ano, „że może tę sprawę
ignorować.”.**

„Wydaje się” – co to?

„Może” – czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Ignorować” – bezkolejcznik.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

Podrzędnie złożone?

„Próbował to zrobić, publikując niedawno własny „raport” na ten temat.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „próbował to zrobić” jak? w jaki sposób?

Ano, „publikując niedawno własny „raport” na ten temat.”.

Widzicie?

Tu „zrobić”, tu „publikując”.

„Zrobić” – bezkolicznik.

**„Publikując” – imiesłów
przysłówkowy współczesny.**

**„Niestety, nie było tam mowy o
karaniu winnych, zadośćuczynieniu
i wysłuchaniu ofiar, ani o tym co
Kościół zamierza robić dalej.”.**

**„Kościół sam przyznaje, że nie
zgłasza organom sprawiedliwości
nawet połowy przestępstw
seksualnych.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

**Ano, „Kościół sam przyznaje” co? że
co?**

**Ano, „że nie zgłasza organom
sprawiedliwości nawet połowy
przestępstw seksualnych.”.**

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzędnie złożone?

„Księży w Polsce jest ponad 30 tys., a skala zjawiska w naszym kraju może sięgać kilku tysięcy ofiar.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „może sięgać”.

Co to?

Na pewno „sięgać” – bezokolicznik.

A jakie to zdanie, ludzie?

Współrzędnie złożone?

„Co dalej z podpisami?”

„W czerwcu do Polski, na polecenie Watykanu przyjedzie kardynał, który po zbadaniu nadużyć Kościoła w Chile, doprowadził do dymisji

tamtejszego episkopatu.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „w czerwcu do Polski, na polecenie Watykanu przyjedzie kardynał” jaki?

Ano, „który (...) doprowadził do dymisji tamtejszego episkopatu.”.

„Po zbadaniu nadużyć Kościoła w Chile” to wtrącenie.

Zatem zdanie jest z rozbitym tokiem.

Czy tak ma być, ludzie?

„Po zbadaniu” – wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Zbadaniu” – wygląda to na

rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Nadużyć” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„W Chile” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„f Cziale”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

„W:f, czyż nie?

„Do dymisji” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Dymisji” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Pokażemy wtedy, że tysiące ludzi, niezależnie od tego czy są wiernymi Kościoła czy nie, nie zgadza się by takie przestępstwa uchodziły płazem.”

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „pokażemy wtedy” co?

Ano, „że tysiące ludzi (...)nie zgadza się” na co?

Ano, „by takie przestępstwa uchodziły płazem.”.

„Niezależnie od tego” od czego?

Ano, „czy są wiernymi Kościoła czy nie”.

„Niezależnie od tego czy są wiernymi Kościoła czy nie” to

wtrącenie.

Zatem zdanie jest z rozbitym
tokiem.

Czy tak ma być, ludzie?

„Nasze podpisy przekażemy też
publicznie przewodniczącemu
Konferencji Episkopatu Polski i
przedstawicielom rządu.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „przekażemy”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„pszekażemy”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

„Przedstawicielom”

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„pszetstawicielom”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

D:t, czyż nie?

Widzicie?

**Tu „przewodniczącemu Konferencji
Episkopatu Polski”, tu
„przedstawicielom rządu”.**

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

**„O naszej kampanii informujemy też
organizacje, które zrzeszają osoby,
które doświadczyły przemocy
seksualnej ze strony księży.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „o naszej kampanii informujemy też organizacje” jakie?

Ano, „które zrzeszają osoby” jakie?

Ano, „które doświadczyły przemocy seksualnej ze strony księży.”.

„Doświadczyły”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: doświadczyły”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

D:t, czyż nie?

„Przemocy”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „pszemocy”?

Co to?

Ano, ubezdzwięczenie?

Ż:sz, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzednie złożone?

Mokotów...cholera wie, co tam było...

Natolin, Wolica...

Wolica, Natolin...

Zaraz, a gdzie są Otrębusy?

**Czy nowe ulice powstają na
obrzeżach miast?**

Czy raczej: są budowane?

17 maja 13:32

**Pan „Piotr Cykowski z Akcji
Demokracji do mnie”: „To jeszcze**

możesz zrobić...".

Co?

„Dziękuję Ci za podpisanie deklaracji, że weźmiesz udział w wyborach do Parlamentu Europejskiego.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „dziękuję Ci za podpisanie deklaracji” jakiej?

Ano, „że weźmiesz udział w wyborach do Parlamentu Europejskiego.”.

„Za podpisanie” – co to?

Wyrażenie przyimkowe?

„Podpisanie” – co to?

Rzeczownik odczasownikowy?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się:

„potpisanie”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcznie.

D:t, czyż nie?

„Weźmiesz udział w wyborach” – co to?

„W wyborach” – wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Do Parlamentu” – wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Podrzędnie złożone?

„Są trzy rzeczy, które teraz możesz

zrobić: zachęcić znajomych do podpisania deklaracji, dać nam znać, czy chcesz się mocniej zaangażować w przedwyborcze działania Akcji lub dorzucić się do ich realizacji!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „są trzy rzeczy” jakie?

Ano, „które teraz możesz zrobić”.

„Zachęcić” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Do podpisania” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Podpisania” – wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „potpisania”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

D:t, czyż nie?

„(...)dać nam znać, czy chcesz się mocniej zaangażować w przedwyborcze działania Akcji lub dorzucić się do ich realizacji!”.

Co ja mam z tym zrobić, ludzie?

„Dać nam znać” – co to?

„Dać” – znać” – rymuje się, czyż nie?

„Chcesz” – czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Zaangażować się” – bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Działania” – co to?

„Dorzucić się” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Akcji” – „realizacji” – czy to się rymuje?

„Poinformuj znajomych!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, podmiot domyślny.

Tak czy nie?

**A zdanie... jest chyba pojedyncze,
czyż nie?**

**„Teraz ważne, aby jak najwięcej
osób dowiedziało się o wyborach
i zadeklarowało głosowanie.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „teraz ważne”.

Co to?

„O wyborach”.

Co to?

**Ano, wygląda to na wyrażenie
przyimkowe.**

Tak czy nie, ludzie?

**„Wyborach” – rzeczownik
abstrakcyjny?**

Ja Wam dam!

„Głosowanie” – co to?

Rzeczownik odczasownikowy?

A jakie to zdanie, ludzie?

Czy to w ogóle jest zdanie?

„To niezwykle ważne, mając na uwadze, jak mało osób wie, kiedy wybory

w ogóle się odbywają i jak niewiele osób idzie głosować.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „to niezwykle ważne”.

Co to?

„Mając na uwadze” – co to?

Na pewno „mając” – imiesłów przysłówkowy współczesny.

Tak czy nie, ludzie?

„Na uwadze” – co to?

**Wygląda to na wyrażenie przyimkowe,
czyż nie?**

„Mając na uwadze” co?

**Ano, ” jak mało osób wie” co? o
czym?**

**Ano, „kiedy wybory w ogóle się
odbywają”.**

„Mając na uwadze” co?

**Ano, „jak niewiele osób idzie
głosować”.**

Czy tak ma być, ludzie?

„Głosować” – bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie, co?

Czy to w ogóle jest zdanie?

„Wszystkim podpisanym przypomniemy przed 26 maja o tym ważnym dniu!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „podpisanym”.

Co to?

Ano, wygląda to na imiesłów przymiotnikowy bierny.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Pojedyncze?

„Udostępnij deklarację znajomym na [Facebook lub na Twitterze](#), lub skopiuj i prześlij znajomym ten link: <https://akcja.link/EUgłosuje>.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „prześlįj”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„psześlįj”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczniecie.

Ż:sz, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, współrzędnie złożone.

Tak czy nie?

„Daj znać, czy chcesz z nami
działać przed wyborami!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „daj znać”.

Co to?

Na pewno „znać” – bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Daj znać” o czym?

Ano, „czy chcesz z nami działać przed wyborami!”.

„Chcesz” – co to?

Ano, czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Działać” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Przed wyborami” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„przed wyborami”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzędnie złożone?

**„Do zaangażowania wielu osób w
wybory najważniejszy będzie tydzień
bezpośrednio przed wyborami.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „najważniejszy będzie”.

Co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Będzie” – łącznik.

„Najważniejszy” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Tydzień” – podmiot.

Tak czy nie, ludzie?

„Do zaangażowania” – co to?

**Ano, wygląda to na wyrażenie
przymikowe.**

„Zaangażowania” – co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

**„Bezpośrednio przed wyborami.” – co
to?**

**„Przed wyborami” – wygląda to na
wyrażenie przymikowe.**

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Czy chcesz włączyć się w proste działania mobilizacyjne?”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „chcesz”.

Co to?

Ano, czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Włączyć się” – co to?

Ano, bezokolicznik.

„Działania” – co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Kliknij, aby dać znać w prostej ankiecie:

<https://dzialaj.akcjademokracja.pl/surveys/270>.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „kliknij” po co? w jakim celu?

Ano, dać znać w prostej ankiecie:

<https://dzialaj.akcjademokracja.pl/surveys/270>.”.

Czy tak ma być, ludzie?

„Dać” – bezokolicznik.

„Znać” – bezokolicznik.

„Dać” – znać” – rymuje się, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

„Dorzuć się do wspólnych działań!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „działań”.

Co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Możesz też się dorzucić do wspólnych wokół wyborów, korzystając z systemu bezpiecznych płatności lub numeru konta [na naszej stronie.](#)”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „możesz”.

Co to?

Ano, czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Dorzucić się” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Wspólnych”.

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„fspułnych”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Wyborów” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Ja Wam dam!

„Korzystając”- co to?

**Ano, imiesłów przysłówkowy
współczesny.**

Tak czy nie, ludzie?

„Z systemu” – co to?

Ano, wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„s systemu”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Z:s, czyż nie?

„Bezpiecznych”.

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„bespiecznych”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

Z:s, czyż nie?

„Możesz też się dorzucić do

wspólnych wokół wyborów” jak?

Ano, „korzystając z systemu bezpiecznych płatności lub numeru konta [na naszej stronie.](#)”.

A jakie to zdanie, ludzie?

„Dziękuję!”.

„Piotr Cykowski z zespołu Akcji Demokracji”.

Zaraz, „Akcji Demokracji”?

Chyba „Akcji Demokracja”?

„Akcja Demokracja buduje ruch ludzi zaangażowanych w ważne sprawy.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „zaangażowanych”.

Co to?

Ano, wygląda to na imiesłów
przymiotnikowy bierny.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Pojedyncze?

„Wykorzystując nowe technologie,
działamy na rzecz lepszego,
sprawiedliwego społeczeństwa.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wykorzystując”.

Co to?

Ano, imiesłów przysłówkowy
współczesny.

Tak czy nie, ludzie?

„Działamy na rzecz lepszego,
sprawiedliwego społeczeństwa.” jak?

w jaki sposób?

Ano, „wykorzystując nowe technologie”.

Widzicie?

Tu „wykorzystując nowe technologie”, tu „działamy na rzecz lepszego, sprawiedliwego społeczeństwa.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Że podpisałam deklarację, to już wiecie.

A jaką?

A taką:

„26 (maja) wybieram Europę.”.

„Wybieram Europę stojącą na straży praw kobiet,

różnorodną, solidarną i myślącą o przyszłości planety.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „stojącą”.

Co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy czynny.

„Na straży” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Myślącą” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy czynny.

Tak czy nie, ludzie?

O przyszłości” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Przyszłości” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „pszyszłości”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

„Planety” – co to?

Wygląda to na rzeczownik konkretny.

Tak czy nie?

„Stojącą – „myślącą” – rymuje się, czyż nie?

Widzicie?

Tu „stojącą na straży praw kobiet”, tu „myślącą o przyszłości planety”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„26 maja zagłosuję w wyborach europejskich.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Na pewno podmiot domyślny.

Tak czy nie?

„W wyborach” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Ano, pojedyncze.

Tak czy nie, ludzie?

„Popieram silną, zjednoczoną Europę [], która stoi na straży demokracji i praw człowieka, w tym praw kobiet i mniejszości.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „popieram silną, zjednoczoną Europę” jaką?

Ano, „która stoi na straży demokracji i praw człowieka, w tym praw kobiet i mniejszości.”.

Czy tak ma być, ludzie?

„Stoi na straży” – co to?

„Na straży” – wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Demokracji” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „praf człowieka”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

W:f, czyż nie?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „f tym”?

Co to?

Ano, ubezdźwięcnienie.

W:f, czyż nie?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „praf kobiet”?

Co to?

Ano, ubezdzwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Mniejszości” – co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

Tak czy nie?

„Chcę, by Unią Europejską kierowały w moim imieniu osoby, dla których godne warunki pracy ważnych dla całego społeczeństwa grup, jak nauczycielki czy pielęgniarki, będą kluczowe.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „chcę” co? czego?

Ano, „by Unią Europejską kierowały w moim imieniu osoby”
jakie?

Ano, „dla których godne warunki pracy ważnych dla całego społeczeństwa grup” jakich?

Ano, „ jak nauczycielki czy pielęgniarki”.

„(...)dla których godne warunki pracy ważnych dla całego społeczeństwa grup (...) będą kluczowe.”.

„Jak nauczycielki czy pielęgniarki” to wtrącenie.

Zatem jakie to zdanie, ludzie?

Z rozbitym tokiem?

Czy tak ma być, ludzie?

„Będą kluczowe” – co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Będą” – łącznik.

„Kluczowe” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Warunki” – podmiot.

„Warunki” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Pracy” – co to?

„Rzeczownik abstrakcyjny?”

„Które poważnie potraktują wyzwania związane z globalnymi zmianami klimatu.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wyzwania”.

Co to?

„Związane” – co to?

Wygląda to na imiesłów przymiotnikowy bierny, czyż nie?

„Zmianami” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Klimatu” – co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

„Dlaczego to jest ważne?”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „jest ważne.

Co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Ważne” – orzecznik.

„To” – podmiot.

Czy tak ma być, ludzie?

A jakie to zdanie?

Pojedyncze?

„26 maja odbędą się wybory, które określą przyszły kurs Unii Europejskiej.”.

Co my tu mamy, ludzie?

**Ano, „26 maja odbędą się wybory”
jakie?**

**Ano, „które określą przyszły kurs
Unii Europejskiej.”.**

„Wybory” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Wybory” – podmiot.

Tak czy nie, ludzie?

„O odbędą się” – orzeczenie.

Tak czy nie, ludzie?

**Wiecie, oczywiście, że „przyszły”
wymawia się: „pszyszły”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

„Kurs” – podmiot.

„Kurs” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Określą” – co to?

Ano, orzeczenie.

Widzicie?

Tu „26 maja odbędą się wybory”, tu „określą przyszły kurs Unii Europejskiej.”.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

Tak czy nie?

„Wybory odbywają się tylko raz na pięć lat.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wybory”.

Co to?

Ano, podmiot.

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Odbywają się” – co to?

Ano, orzeczenie.

Tak czy nie, ludzie?

„Tylko raz na pięć lat” – co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Decydują o tym, kto pokieruje Unią Europejską i kto przez pięć lat będzie głosować nad prawem obowiązującym w całej Unii.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „decydują o tym” o czym?

Ano, „kto pokieruje Unią Europejską”.

„Decydują o tym” o czym?

Ano, „kto przez pięć lat będzie głosować nad prawem obowiązującym w całej Unii.”.

„Przez pięć lat” – co to?

„Nad prawem” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „nat prawem”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

D:t, czyż nie?

„Obowiązującym” – co to?

**Ano, wygląda to na imiesłów
przymiotnikowy czynny.**

Tak czy nie, ludzie?

„W całej Unii” – co to?

„Unii”- rzeczownik abstrakcyjny?

**Wiecie, oczywiście, że „w całej”
wymawia się: „f całej”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzędnie złożone?

„Ale tegoroczne wybory są

szczególne.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wybory” – podmiot.

„Wybory” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Są szczególne” – co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Są” – łącznik.

„Szczególne” – orzecznik.

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Mamy do czynienia z potężnym, rosnącym zagrożeniem ze strony sił politycznych, które chcą pchnąć Unię na niebezpieczne tory.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „mamy do czynienia z potężnym, rosnącym zagrożeniem ze strony sił politycznych” jakich?

Ano, „które chcą pchnąć Unię na niebezpieczne tory.”.

„Mamy do czynienia” – co to?

„Rosnącym” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy czynny.

„Zagrożeniem” – co to?

„Zagrożeniem ze strony sił politycznych” – co to?

„Chcą” – co to?

Ano, czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Pchnąć” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Niebezpieczne”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„niebezpieczne”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Z:s, czyż nie?

„(...) chcą pchnąć Unię na
niebezpieczne tory.”...

Co to?

Ano, metafora.

Ale praktycznie jej nie widzimy,
czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzędnie złożone?

„Szerzące nienawiść ruchy, które chcą dzielić ludzi, pilnie wyczekują wyborów.”.

Co my tu mamy, ludzie?

**Ano, „szerzące nienawiść ruchy”
jakie?**

Ano, „które chcą dzielić ludzi.”.

**W istocie: „szerzące nienawiść
ruchy (...), pilnie wyczekują
wyborów.”.**

**„Które chcą dzielić ludzi” to
wtrącenie.**

Tak czy nie?

Zatem jakie to zdanie, ludzie?

Z rozbitym tokiem?

„Szerzące” – co to?

Ano, imiesłów przymiotnikowy czynny.

„Nienawiść” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Ruchy” – co to?

„Chcą” – co to?

Ano, czasownik modalny.

„Dzielić” – co to?

Ano, bezokolicznik.

„Wyborów” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Jeżeli pójdą one po ich myśli, będzie to miało przez lata

dalekosiężne skutki dla europejskiej i krajowej polityki.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „będzie to miało przez lata dalekosiężne skutki dla europejskiej i krajowej polityki.” pod jakim warunkiem?

Ano, „jeżeli pójdą one po ich myśli.”.

„Jeżeli pójdą one po ich myśli” – co to?

„Skutki” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Polityki” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzędnie złożone?

„Wiele i wielu z nas ma nadzieję na zmianę.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „wiele i wielu z nas”.

Co to?

Podmiot szeregowy?

A może zbiorowy?

Na pewno podmiot.

„Ma nadzieję” – co to?

„Nadzieję” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Na zmianę” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Zmianę” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

A jakie to zdanie, ludzie?

Pojedyncze?

„Chcemy równej, różnorodnej, otwartej i demokratycznej Europy.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „chcemy”.

Co to?

Ano, czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

Widzicie?

Tu „równej” tu „różnorodnej”.

Tu „otwartej”, tu „demokratycznej”.

Wiecie, oczywiście, że „otwartej”
wymawia się: „otfartej”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, pojedyncze.

„Chcemy zatrzymania zmian
klimatycznych.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „chcemy” .

Co to?

Ano, wygląda to na czasownik
modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Zatrzymania” – co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

Tak czy nie, ludzie?

„Zmian” – co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
abstrakcyjny.**

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Pojedyncze?

**„Jednak by móc cieszyć się taką
Europą, nie wystarczy deklarowane
poparcie dla Unii.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, w istocie „jednak(...) nie wystarczy deklarowane poparcie dla Unii.” na co?

Ano, „by móc cieszyć się taką Europą”.

„(...)by móc cieszyć się taką Europą” to wtrącenie.

Zatem jakie to zdanie, ludzie?

Z rozbitym tokiem?

„Móc” – czasownik modalny.

Tak czy nie, ludzie?

„Cieszyć się” – bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Nie wystarczy” – co to?

„Deklarowane” – co to?

Ano, wygląda to na imiesłów
przymiotnikowy bierny.

„Poparcie” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

Ja Wam dam!

„Dla Unii” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie
przymikowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Unii” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Musimy działać – a to oznacza, że
trzeba mobilizować innych ludzi,
naszych znajomych, sąsiadów, do
głosowania 26 maja.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „musimy działać – a to oznacza” co?

Ano, „że trzeba mobilizować innych ludzi, naszych znajomych, sąsiadów, do głosowania 26 maja.”.

„Trzeba” – co to?

Ano, czasownik niewłaściwy.

Tak czy nie, ludzie?

„Mobilizować” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Do głosowania” – co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Głosowania” – co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Podrzędnie złożone?

**„Podpisanie i udostępnienie tej
deklaracji jest jasnym sygnałem dla
innych,
że to ważna sprawa.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „podpisanie”.

Co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

Tak czy nie, ludzie?

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„potpisanie”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

D:t, czyż nie?

„Udostępnienie” .

Co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

Tak czy nie, ludzie?

**„Podpisanie i udostępnienie” – co
to?**

**Ano, wygląda to na podmiot
szeregowy.**

„Jest sygnałem” – co to?

Ano, orzeczenie imienne.

„Jest” – łącznik.

„Sygnałem” – orzecznik.

Tak czy nie, ludzie?

„Dla innych” – co to?

**Ano, wygląda to na wyrażenie
przymkowe.**

Tak czy nie, ludzie?

**„Podpisanie i udostępnienie tej
deklaracji jest jasnym sygnałem dla
innych” jakim? że co?**

Ano, „że to ważna sprawa.”.

„(...) to ważna sprawa” – co to?

A jakie to zdanie, ludzie?

Podrzednie złożone?

„Może Ci się wydawać, że w Twoim otoczeniu większość osób pójdzie zagłosować.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „może Ci się wydawać” co? że co?

Ano, „że w Twoim otoczeniu większość osób pójdzie zagłosować.”.

„Może Ci się wydawać” – co to?

Wiecie, oczywiście, że „w Twoim” wymawia się: w tfoim”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Zagłosować” – co to?

Ano, bezokolicznik.

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Podrzędnie złożone?

„Ale badania wskazują, że Tylko 5 proc. obywateli UE zna datę wyborów europejskich!”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „ale badania wskazują” co? że co?

Ano, „że Tylko 5 proc. obywateli UE zna datę wyborów europejskich!”.

„Wskazują”...

„Badania” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
fskazują”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

W:f, czyż nie?

„Datę” – co to?

„Wyborów” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

A jakie to zdanie, ludzie?

Ano, podrzędnie złożone.

Tak czy nie?

**„Pierwszy krok to dodanie podpisu
pod deklaracją.”.**

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „dodanie”.

Co to?

**Ano, wygląda to na rzeczownik
odczasownikowy.**

Tak czy nie, ludzie?

„Podpisu” – co to?

**Wiecie, oczywiście, że wymawia się:
„potpisu”?**

Co to?

Ano, ubezdźwięcznienie.

D:t, czyż nie?

„Pod deklaracją” – co to?

**Ano, wygląda to na wyrażenie
przymkowe.**

Tak czy nie, ludzie?

A jakie to zdanie?

Ano, pojedyncze.

Tak czy nie, ludzie?

„Drugi – powiadomienie rodziny i przyjaciół o wyborach i sprawienie, aby oni także zadeklarowali, że oddadzą głos.”.

Co my tu mamy, ludzie?

Ano, „powiadomienie”.

Co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

„Przyjaciół”.

Wiecie, oczywiście, że wymawia się: „pszyjaciół”?

Co to?

Ano, ubezdźwięczenie.

Ż:sz, czyż nie?

„0 wyborach”- co to?

Ano, wygląda to na wyrażenie przyimkowe.

Tak czy nie, ludzie?

„Wyborach” – co to?

Rzeczownik abstrakcyjny?

„Sprawienie” – co to?

Ano, wygląda to na rzeczownik odczasownikowy.

Tak czy nie, ludzie?

„Powiadomienie – sprawienie”- rymuje się, czyż nie?

Widzicie?

Tu „powiadomienie rodziny i

przyjaciół o wyborach", tu „sprawienie, aby oni także zadeklarowali, że oddadzą głos.”.

„Drugi – powiadomienie rodziny i przyjaciół o wyborach i sprawienie” co?

Ano, „aby oni także zadeklarowali” co?

Ano, „że oddadzą głos.”.

Czy tak ma być, ludzie?

A jakie to zdanie?

Podrzędnie złożone?

Pracownia Duży Pokój, księgarnia autorska czy coś...

Jaka to ulica?

Gospoda Pod Młynem...

Tak to się nazywa?

**Kiedyś Mokotów to praktycznie były
obrzeża miasta...**

Teraz Ursynów...

Pod Młynem...młyn...

**Wsiadam z autobusu przy stacji
metra Stokłosy.**

**Idę, na tablicy kierunek Stary
Imielin...na zachód?**

Na autobusie „Jesiennych Liści”(?).

Co to?

Ulica czy miejscowość?

Na autobusie: „Zacisze”.

Co to?

Dworzec Gdański...

Zaraz, czy budowa nie taka sama jak tego budynku przy Pod Strzechą?

Idę wzdłuż ulicą, a tu prostopadła
Pamiętajcie o Ogrodach.

Skrećcam w nią, idę wzdłuż, a tu
Jonasza Kofty (Rondo?).

Skrećcam, a tu na ogrodzeniu chyba
bażant...

Zrywa się, sfruwa na trawnik...

Na trawniku jakieś żółte rośliny,
co to?

Centrum Terapii Dialog...

Stoję przy poręczy.

Widać drogowską: Gminna i drugi:
Moczydłowska.

Widać ulicę Moczydłowską...ciemno

już...

Chyba...

Truskawka

Czereśnia

Emilka

Jarzębin(k)a

Nektarynka

Justyn(k)a

Wanilka

Śli(wecz)ka

Urania

Sandra –

Kim one są?

I gdzie mieszkają?

